

ODPIE

Sygn. akt VI ACa 1394/07

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2008 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział VI Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Agata Wolkenberg (spr.)

Sędziowie: SA – Ewa Śniegocka

SO del. – Joanna Zaporowska

Protokolant: apl. radc. Tomasz Zwoliński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 czerwca 2008 r.

sprawy z powództwa P

S.A. w W:

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o zmianę taryfy

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8 sierpnia 2007

roku, sygn. akt XVII AmE 195/06

p o s t a n a w i a :

I. uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie;

II. znieść wzajemnie koszty postępowania między stronami.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2007 roku Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie P S.A. w W od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 20 września 2006 roku o odmowie zatwierdzenia wnioskowanej przez powoda zmiany taryfy dla paliw gazowych z dnia 17.03.2006r. W odwołaniu powód zarzucił Prezesowi URE błędną wykładnię § 30 rozporządzenia taryfowego i art. 155 kpa oraz naruszenie szeregu innych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, Konstytucji RP i Prawa energetycznego.

Sąd Okręgowy ustalił, iż F S.A. jest przedsiębiorstwem energetycznym, którego działalność polega między innymi na hurtowym obrocie gazem ziemnym wysokometanowym pochodzącym głównie z importu oraz wydobywaniu gazu ziemnego naazotowanego z własnych złóż, posiadającym koncesję na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi. Decyzją z dnia 17 marca 2006 roku Prezes URE zatwierdził ustaloną przez powoda taryfę dla paliw gazowych, której okres obowiązywania wynosił 9 miesięcy tj., do 31.12.2006r. W maju 2006 roku powód wystąpił do pozwanego z wnioskiem o zmianę tej taryfy poprzez podwyższenie cen paliw gazowych o 12 %. Wniosek ten został odmownie załatwiony decyzją z dnia 20.06.2006r. W dniu 14.07.2006 r. powód ponownie zwrócił się o zatwierdzenie zmiany taryfy poprzez podniesienie cen, ostatecznie po skorygowaniu wniosku, o 4,9 % i wprowadzenie jej w życie z dniem 1.09.2006r. Uzasadnieniem podwyżki miała być nieprzewidywalna istotna zmiana warunków prowadzenia działalności gospodarczej, wynikająca ze znacznego wzrostu kosztów pozyskania gazu w stosunku do kosztów przyjmowanych do kalkulacji ceny zawartej w obowiązującej taryfie, w konsekwencji niemożliwych do przewidzenia w trakcie kalkulacji taryfy i niezależnych od powoda zmian w postaci wzrostu cen zakupu gazu importowanego wyrażonych w walutach i wyższych kosztów zakupu walut transakcyjnych. Powód wskazał również na brak rentowności działalności obrotu gazem wysokometanowym.

Zdaniem Prezesa URE, określone w art. 155 kpa przesłanki, uzasadniające zmianę jego decyzji z 17.03.2006r., nie wystąpiły, i z tych samych przyczyn nie było podstaw do uwzględnienia odwołania powoda.

Analizując treść przepisów art. 155 kpa i § 30 rozporządzenia taryfowego Sąd Okręgowy uznał, iż przedsiębiorstwo energetyczne może wnioskować o korektę cen ustalonych w stosowanej taryfie tylko w przypadku wystąpienia istotnej zmiany warunków prowadzenia przez to przedsiębiorstwo

działalności gospodarczej. Zmiana ta musi mieć charakter nieprzewidywalny, co w ocenie sądu oznacza, że jej wystąpienie nie było możliwe do przewidzenia przez przedsiębiorstwo podczas kalkulacji będącej podstawą określenia cen i stawek przyjętych w taryfie przedstawionej następnie Prezesowi URE do zatwierdzenia. Zdaniem Sądu, przytaczane przez powoda okoliczności co do kursu wymiany walut oraz cen zakupu gazu wysokometanowego w kontraktach importowanych w 2006 roku wskazują, iż miał on ugruntowaną wiedzę na ten temat już przy okazji składania wniosku o zatwierdzenie taryfy decyzją z 17.03.2006r. Oznacza to, że już w styczniu 2006 roku przewidywał on poziom kosztów pozyskania gazu importowanego, wynikający z cen produktów ropopochodnych i kontraktów wymiany walut, a więc nie można uznać, iż zaistniała zmiana warunków prowadzenia działalności gospodarczej miała charakter nieprzewidywalny. W tej sytuacji nie spełniona została jedna z przesłanek z §30 rozporządzenia taryfowego uzasadniających złożenie wniosku o zatwierdzenie zmiany taryfy, który to przepis, w ocenie Sądu I instancji, ma charakter przepisu szczególnego w stosunku do art. 155 kpa, określającego ogólne zasady zmiany ostatecznej decyzji administracyjnej. Zdaniem Sądu, zmiana zatwierdzonej taryfy nie leży również w interesie społecznym, m.in. z uwagi na to, iż to odbiorcy indywidualni ponoszą ostatecznie skutki wzrostu cen i opłat taryfowych. Przedstawił również Sąd Okręgowy pogląd, iż nadrzędnym interesem społecznym jest utrzymywanie porządku prawnego wyrażającego się tym, aby Prezes URE kontrolował w poszczególnych okresach obowiązywania taryf, czy przedsiębiorca energetyczny, który działa na rynku konkurencyjnym nie przerzucał na odbiorców nieuzasadnionych kosztów prowadzonej działalności gospodarczej (art. 45 ust 1 pkt 1 prawa energetycznego). W tych okolicznościach za zbyt liczne uznał Sąd Okręgowy rozpoznawane pozostałych, zawartych w odwołaniu zarzutów dotyczących zaskarżonej decyzji, jak też wniosków dowodowych powoda.

Stwierdził Sąd ponadto, iż na skutek złożenia odwołania od decyzji pozwanego, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, rozpoznając ponownie sprawę, dokonuje własnych ustaleń a więc uchybienia proceduralne, popełnione w postępowaniu administracyjnym, pozostają bez wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji, o ile sąd z innych względów nie dopatrzy się podstaw do jej uchylenia.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód, który zaskarżył go w całości, zarzucając: naruszenie art. 155 kpa, art. 45 prawa energetycznego i § 3 rozporządzenia taryfowego, art. 217 § 2 oraz art. 227 kpc, art. 328 § 2 kpc oraz ewentualnie naruszenie § 30 rozporządzenia taryfowego i art. 233 § 1 kpc poprzez błędną ocenę zgromadzonych dowodów.

W rezultacie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Pozwany początkowo wnosił o oddalenie apelacji natomiast na rozprawie apelacyjnej w dniu 19 czerwca 2008 roku, wniósł ostatecznie o umorzenie postępowania, a w przypadku nie uwzględnienia tego wniosku o oddalenie apelacji.

W toku postępowania apelacyjnego, na skutek zatwierdzenia decyzją z dnia 10 kwietnia 2008 roku nowej taryfy dla paliw gazowych, opublikowaną w Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe Nr 12/2008(226), wygasła taryfa zatwierdzona decyzją Prezesa URE z dnia 17 marca 2006 roku, o zmianę której wносиło powodowe przedsiębiorstwo we wniosku stanowiącym przedmiot niniejszego postępowania.

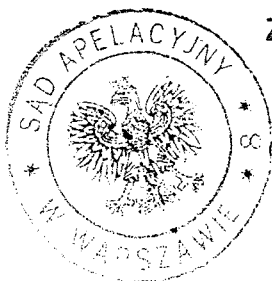
Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zmiana okoliczności, jaka nastąpiła w toku postępowania apelacyjnego, polegająca na zatwierdzeniu nowej taryfy dla paliw gazowych decyzją Prezesa URE z dnia 10.04.2008 roku i wprowadzeniem jej w życie, co skutkowało wygaśnięciem decyzji z dnia 17.03.2006 roku, w ocenie Sądu Apelacyjnego powoduje, iż postępowanie w sprawie, wywołane wnioskiem o zmianę tej decyzji, a następnie odwołaniem powodowego przedsiębiorstwa od decyzji odmawiającej jej zatwierdzenia, stało się bezprzedmiotowe i tym samym, wydanie wyroku zbędne (art. 355 kpc).

Stosownie do art. 47 ust 2c Prawa energetycznego dotychczasowa taryfa (a więc również i zatwierdzająca ją decyzja), obowiązuje bowiem do dnia wejścia w życie nowej taryfy. W związku z tym, iż w sprawie niniejszej zatwierdzona została nowa taryfa dla paliw gazowych, która weszła w życie z upływem 14 dni od dnia jej opublikowania tj. z dniem 25 kwietnia 2008 roku (art. 47 ust.4 Prawa energetycznego), przestała również funkcjonować w obrocie prawnym decyzja o zatwierdzeniu taryfy poprzedniej, o zmianę której wносиło powodowe przedsiębiorstwo. Zmiana taryfy może być zaś skutecznie dokonana jedynie w okresie jej obowiązywania. W sytuacji, gdy decyzja zatwierdzająca taryfę wydana w dniu 17.03.2006r. wygasła i nie obowiązuje, nie może być rozpoznany merytorycznie wniosek o jej zmianę.

W tych okolicznościach zbyteczne jest odnoszenie się do zarzutów apelacji i przedstawionych w niej argumentów, a postępowanie w sprawie podlega umorzeniu stosownie do art. 355 kpc.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 3 kpc orzekł więc jak na wstępie.

Na oryginale własnoręcznie podpisany:
Za zgodność z oryginałem: *[Signature]*
Sekretarz Sądowy